

THE WEEKLY

"SAULE" - "SUN."

APPEARING EVERY THURSDAY

Subscription only Two Dollars per Year

Represents the interests of nearly 150000 Lithuanians residing in the United States and Canada, and the largest and most valuable advertising paper in the World.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

No. 13

Rodikle del skaittojū "Saule"

Mėnesis skaittojū "Saule" per

Macy O'riordan kuri turi ant pacinto apskrit

dėl sunos, kuri siemant ir prastojo gromata

muzikos priešas, arba išdėl pana dolerin

gromata ir užregistruot

— Jagu permastas vieta i kurijo saliekas

tai žmonės ir nėra adresas

Kai mėn. gruodžio 15 d. skaitoja, tagu inde

priekšas stengimai nuo 2 centų

— Ne skaito skaitas laikrastis tokiam, kuri

ne laiko „Saule“. Jagu turi ant pragerimo

gromata turi ir ant laikrastis

— Kožas gura skaittojū „Saule“ priekšas

sawė dranga dei užsimimo to laikrastis.

IKO & CO
eet.

Illinois,

WISZKAS

CZIAUS

Shenandoah,
in mesta,
anki dei tu, kurti atstum
o z Lietuvos vieso
ales sveto.kai karta atstum
0-5

NCZAITI

KALENDORIS
ant 1896 metoENTERED AT THE MAHANOY CITY
PA. POST OFFICE AS SECOND CLASS,
MAIL MATTER.Lakrastis "Saule," kalpo usz-
ejantys katalikosko dveseje pri-
walo skaittojūs Lietuvos, bu-
ne ira prieszūg suzentu tik-
mu ir weda klastancius ant gero
keto.

Kuningas P. W.

Cenzorius dwasiaus rasu.

Skaitkite

Uzsiraišinėkite „Saule“ ir kitus
kalbinkite ant skaitimo.

— Da paskiremo 300 exemplioriū

„Tukstantis ir wiena nakti“ kura

ta kniga parduosemis už du dolerius.

Paskubinkite ba paskui, kaip wan-

duo.

Ant werbu redakte.

Evangelija projekto, Mafioso
prikirime 21.

Apačia mela, kad prisijartino Jezu-

sus pas Jeruzalem, ir atėjo pas

Betpage prie Aliwo kalno, ta-

ne bus nusiunte du mokinimui, sak-

idams jems: Eikite i mestieli,

kurs priesz jus ir, ir tuoju

rasite priesz asiliciziar asila-

ti su ja: atriskite ir atveskite

man; ir jei kas jums ką sakis,

sakikite jog ju Wiespats reika-

lauja, ir jus paleis. O tai wis-

stojoj, idant iszispilditu kasisa

pasakita Pranazas kalban-

ti: Pasakite Siono dugterei:

Sztai tawo karalius eina tau

romus, sedis ant asilicizios ir

ant asilicizio pagumagno su-

naus. Nueje tada mokitinei, pa-

pare, kaip isake jems Jezus. Ir

aiwedje ant ju sawo rubus, ir

uzsodino j ant ju. O minia la-

bai didi klejo sawo rubus ant

kelio o kiti kito szakas nuo

medziu klojo ant kelio; o mi-

nios, kurio pirma ejo ir ku-

rios paskui seke, szakue, tarda-

mos: Ozanna Dowido Surci:

pasalintas, kuras eina warden

Wiespazio, ozanna ant auges-

tibiu!

Zines del Lietuviu.

Kaip girdet, tai Pittsburg

Sutkaitukas twers antra S u-

s i w e n i j i m a , o r g a z-

e i s l e i d s t o f d e t o s u i s w i e n i j i

mo. Uz redaktori priims musu

Taradaka su — krioku

Sztomis dñešomis gayome

daugybe nauju skaittojū izs

Pittsburgh, ba Sutkaitukas

pradejo „Saule“ del wisu girt

ly piršt. Dekui jam u-z tai —

pojke atsimokesime.

Gilbertone ketino but balus

dieną 10 Aprilio, tai bus atide-

tas ant tolimesiu laiko. ba

Foles hall ant tos dienos ne

atlieka, u-z tai ir lietuviaskas

balus prisirautas.

Wilkes Barre Lietuviu yra

protinės wyrais. Laikei atsi-

fankimo egzekutuinko, izs ko-

pe 400 wyru. wos tiktaf 80 su-

perekria.

tojei dainei

os Kankles

rusu — Tilzei nasi,

ngele dainu, po wa-

Kankles, "kuri i-

tei:

GERMANY.

Kalvaitis

T i l s i t

s t r e s p r e s s

tai norie gaut liet-

maldakningiu ir i-

ant augustinu pade-

2-12-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

10-11-95.

USZKERETI PLISKAI.

tare:

— Gyventojai pozeminej prisiuscicia taw per mane pagelba. Asz wadinosuos Plukutis ir pribonus tawia ižgelbet; ba jau tawo giminaitis ir jojo pati idawo taw wiros aut smerties. Pjri misaute reiki tawo kudiki paslept slapoje wietoje, ba tas warginas sutverimas ne galetu czion be tawes pasilkt. Uz kela adynu sugriazsiu, idant iszwet tawie in užubežia.

Buwo, tai ilgas sztautas ziemos wakaras. Sziauciuos Piki mete su neneru cebata in pasza li, kuri dirbo, trindamas rankas ir muszdamas jas in sawe, kad kiek atmuszt sostingusius no szalecio pirsztus.

— Ne, waikine, tai ne spasbas daškayt, — tare murmedamas: — musu wargas ne mažas. Per daug-wakaro sejedome tamsumoje; szendien pirma karta žiba zibintinta su aliejum, ba uždirbau kalis grasius, uszta ne turime ne skiedreles malku. Ryto turu atiduot pataisyta cebata, nes kaip cie dirbt tokiam szaltje! Gała gausiu be laik!

Agnieszka, jo pati, kad kiek suszilti, atsigule in ūkwa, bet girdedama teip iuzjenti wyra, pa szoko iz ūkow ir stengesi ant tuszto atgalwint ugnia iz kelu anglu židinyje.

— Kad butau gizelu, galetau pas koki norint mistra sedet sziltje stubeleje, — kalbejo tolaus Piki su grandumu. — Nes Diewas sutwe ta moterij sztama ant musu nelaimes. Žmogus duodosis apivainiot ir apsipazjacija del to, idant boda ir szalti kianst. Kad tai da tureta waikus tai norint zinotan del ko wargt.

Agnieszka jaub uwo pripazitas prie tokios sznketes wyro ir tylejo; ir gerai dare, ba žinojo no sawo kumu, jog sziauciuo ne tingi iupt kalliu sawo paczio su paczengoczeis. Uz wałandeles prisiartino prie sawo paties ir paemus jam uz kalko, tare lūksmai:

— Nesirupink teip labai, mano wyre, ži nau iz kur imt malku. Trirankis už mesto labai sonas ir papue, ne bus daug darbo pakirst o turesime szitumos ant poros dienu kaip pirtjie...

Tiko sziaucius ant tos rodos. Agnieszka apsirede skubei ir ne trukus abudu su sawo wyr, radosi užmestie prie trirankio. Nukrito tuojuo ir skalde. Kada pabaige darba ir rengsi su małkoma grätz namon, sztai ižgirdo ka toki szaukianti sziauciuo pawardia. Tuojau stojo pries juodi giriros warts su patarpus kudi kiu ant ranku. Norejo juod begt, nes jissi už bego jems už akiu ir prasse iszkiusyt, ka pasa kys.

— Nožiokite, asz niekam ne pasakyfis apie wagysta, asz pribuvan del judwieju gero ir norej eite in jusu nameli. Sztaitas kudikis ka žiakau ant ranku, likos man szendien pawestas. Turiu jin patalpint kur pas dorus žmonis, ba yra siratelia. Jodu ne turite waiku, esate biedni, tai jundwidem bus tas meitus, — waikas in pinigai. Sztaita turite tris szimtus doleriu, im kite waikuka, o palikite szitas malkas. Uz adinos prisiusius jums dadeczko — wežima saus malku.

Piki is jo pati labai nusidziange, wisi ju no rai likos iszpildyt. Padekawojo szirdingai warti ir parsinesze kudiki namon. Prizadetus malkos pribuo ne trukus, szwiesi ugnele kurinosis židinyje, linksmai spragedama, o Pikei buwo kaip dauguje.

Waikinkas turejo apie pora metu ir wogra wo kaip strazdukas. Sziauciuo labai džiaugosi, jog jis wadino motina, glamonejosi su kudikiu ir rankoje žiakai pusetina rankowaita pinigu, kawo su kudikiu. Agnieszka narendama jis nriegot, redo prie jo keszniukije 20 žibanciuo uksiusiu pinigu. No to laiko wises jostriuss buwo prie priimto sunelo. Dabar, wireli, Piki dirbo smagei ir isz wiser pilsei darbas. Jau dabar ne murmejo ir nesiskunde, o ramumas wiezejos sziauciuo grincelje. Gimomas waikuko wienok buwo jems nežinomas; nes su tuom teip buwo:

Kuningaikste Wieslawa ne teip wyro. Jo giminaitis, kuningaikstis Waclawas, inpuole in jossios dware, wiska užgrebe, o jise su sunelu inmete in tamu kalejima, kuri buwo po palocium szale ažero Gopla. Josios werkmas ir dejavimas buwo girdetas tumika nakties net usz ažero. Josios wienatinis kudikis, kurius draugia kentejo nesifawe, bėda ir szalti, apiaistinėjo aszaronis ir glaude prie krueties. Turejo su sawim windeli ir linu, kurius buwo poemus su sawim, idant uretu ka iz nuobodumo weikt, stoweo kompejile ne jundinti.

Wiena wakara apsimalszino ant wałandeles. Kudikis užmigo ant jossios kelu. Norejo ir jise gult ant sziaudu, ka buwo duoti wietoje ūkow, kad sztai ižgirdo koki tai sznabžejimai; rodos kad kas mru slinko. Kas kartas žiabiai artinasi tas bafas, o jossios bame žiabiai didinosis. Aut galo pradejo kas tokis usz peczias brazdent.

Wieslawa suemus wisa drass, lauke, kai isz to bus tolaus. Zibintaita buwo užgesus, bet menulo szwiesi szwiesi likskmai per hangu kalejimo. Matę aizskai, kaip uszpeczkiu platos sienoje pradejo judeit, ir per skyle iszlinio mažas žmogus su plika galva, o stojęs pries Wieslawa

pie wiska tiletu, ir tiktais mislino apie tai, kaij agaut uzmokesto no mažulelo žmogicjo ir Wac lawienes, kuri dasbar buwo ponu wiso turtu. Nusi dave tada pas jaje ir teip prakalbejo:

— Szwiesiause kuningaikstes! Smuktas tawie dudeli spaudžia. Tawo wyras likos pikatadringa ranku užmusztas. Tawo newidonka pabego ir gatava no tawes wiska atim. Asz tiktais pats wienas galu tawo apgint, Wieslawa ant wisados atitolint ir tada taw ne kenktu. Nes turi mane priunt ant taristos ir man atsidu ičiaunam kar te. Asz turiu paziinti su mažulelio žmogicjo, no kuriu dans esmu žinystu ingijas. Kol esmu prie tawes, ponu, ne priuvali ni to bijot ir duosu sawo galwa, jog Wieslawa ne sugriżs, kolei keiksmi del wakinelo.

Isejo wargzas iz namo alkansas, pusnuogis be jokio ryszelo ir laždele. Cielas swietas darbar buwo atwirias dei jo, ir galejo eiti in kur tiktorejo. Walgit labai norejo, ba sziauciuo ne be steluodinma pliskius ne dawne ne pietu.

Ant galo isejo in užmiste, sedo iszalkias ir nulisiais ant akmeneto szale kelo. Tame ižgirdo puiku giedala ir gardu kwapsui szwiesiu plisku.

Nekijo sawo akims, kada paregejo oris neuskaitoma dangybe lakiojanciu plisku, kurie su wisi no toli jojo buwo, jog galejo su ranka paimt, kiek tiktais norejo. Wieslawa isz ju, didžiausias, kuris rodos buwo wisi wadu ir turejo aukinius sparnelus, pratare in jin zodžiu, ragindamas walgit. Pasiarie si ranka in walge, wienas po kiam, Norejo nutvert ta diždžiausia su aukinius sparneleis, nes tasis nesidizave. Wisi rupestei pasibaige. Niekias ant swieto ne tarejo geresniu užgaveniu kaip jissi. Dabai nusidzave in toli mesce kelone. Eidamas szoko isz džiaugsmo, ba pliskai kaip debesis drauge su juonu trauke. Ju szaitlis kas kartas dauginoj, ba pro kur tiktais ejo kur pliskai buwo, ižbeginėjo per kamina ir jis drange. O ka buwo kamarose uždariti, tai ir tieje laugus iszusinėjino ir bego draugiai su wakinu. Ne karalei, ne kuningaikstei tiek ne turejo plisku, kiek Kazukas. Labjause jis dywinosi iss to, jog wisi, katra tik pagewo, buwo szitas, rodos ka tiktai iz skaurados iszimtais.

— Tolais bus.

Taw ponu, kaipomo mano didžiausiei gera deiksi, toriu pasakit wienas slapytbiu, koks turiu ant szirdes. Žinokie, jog sunus Wieslawas yra gywas, auga smagei ir gal midikauja ne wiesi na plana sawo jauno galvo. Galii jissi taw, ponu, kenkt ne mažai, o ir dvarus atim. Wieslawa tiktai del tawes pasilpikia keles: turi paimt mane uz wyra ir puse turtu užrasyt. Butu tai labai nauding del tawes, ponu, jagu asz, bubamas tawo wyra, galetau pasirodjt mano prieteliui, mažu leliu; tada jissi maues wismase klausyti ir prigel betu pristelbt musu newidonus.

Kuningaikste atsake, jog wisi jossios padonu, kaip ir jise pati, žabai jin gudoja ir noretu butie jojo paczcia, tiktai noretu pirmiausie padios daski. Liepe paszaukt pas sawe eiga ona, kuri tankai kuningaikstei apie wiska nuburinius. Ant uszakusimo kuningaikstes, ar turi bijot sunus Wieslawas, atsake burtininkai:

— Jagu busi wienas, tai stosiesi nelaiminga. Tokis atsakimas buwo inwales, kad priwersti kuningaikstei bute paczcia Ardoszaus.

Wisi diwinosi didel, jog prastam sargui atsidave, nes kad wiskas ejo ka nogeniausie ne kada Ardosza likos dware, tai gyventojie aplinkines nieko ir ne kalbejo; wienas wisi padonai ne nustojot gailejus Wieslawas ir jossios sunelo.

Sunes Wieslawas likos po Pikiu pramintas Kazui. Ardosza noringai butu norej jis gyvaste atim, nes jo sažinie tam priežinios. Ant pagalbos ir ne bijojo jo, be mislo, jog au giatas pas sziauciuo, jokio mokslo ne tures, per tate ne gales jan konk.

Iz pradžios wedesi Kazui labai gerai; nes kada pinigai, ka su juonu buwo atmetus, iszlo, o daugiau ne pribuvinejo, turejo nabagelis ne mažai kenst. Jau iz laik pradejo jin mokinis sziauciuos. Ne wienas karta jojo sunukus pirszteli buwo sunine no storos dratos, o paczengocius kias diena buwo ant jo peczio darbia.

Iz tarpo poniu, ka atelitejio pirkinet ezeve rikus pas Piki, patiko Kazui labjause wienas, kuri, po teisibei, retai pribuvinejo, nes wisados buwo del jo prilaiki. Dewejo jise pukia žale szelkine, kuri wiesi nuažiye, norint toji po niti tikiro, jog tai jossios kasdinieje szlebe.

Uzstojo užgawenes. Pikiens iszkepe pliskus, pastate skaurada su tsukais ant angul kaminia, kad džlikus iszkepe, kad sztai likos paszaukti pas kaiminkis ir liepe Kazui prievektuo skaurada.

Wos iszrejo isz grincios, kad sztai paziinti wiesi ponu pasirode durys; kalbejo paprastai su Kazui ir inpiles bstu pelenolo in skaurada. Wieslawa labai nusigando, nes jise pagloszus jam meilei weida, tare:

— Nesirupink, su laiku pažinsi, jog tai padariais del tawo gero.

Kada sziauciuo neugrižo, nepažiostama ponu pisiode durys; kalbejo paprastai su Kazui ir inpiles bstu pelenolo in skaurada. Wieslawa labai nusigando, nes jise pagloszus jam meilei weida, tare:

— Puikies tesa, bus gardus pliskai, jog ma nonenis gales atsiwaligt. Ans macztau tesz̄mano kaiminkis, — tolis szaukia iki mano... O kaiap prapraszis pas sawia mano kaiminkas ant paludjeniu, tai bus pawidejimo in wales.

Teip in sawia kalbedama, žiakrej ant rauswaneciuo plisku skauradeje, kaij jie taukuose spirgoje. Tame norejo pirmutini iszimt, kad pažiuret, ar jau ir widuris iszkipias, szlai stebuklas!

pliskas iszleke per kamina. Szakute jei iszrej iszranku ir keliu kurtus peražegnojo. Ir teip josi su kiliu, trecziu, ketwirtu, ir wiesi pliskais. Indejo kitas, nes ir su taisieis ne kitaip pasidare. Kalbejo poterius, werke, keike, iszpile taukus iszskaurados ir nauji inpile, nes nieko ne pagelbejo. Paskui nobego pas kaiminkas, apsake sawo natwatra atsikimai, ir ausgauke wiesas, idant sawo ločnom akimi priežiureto ir jog tas pasidare ne jossios kaltes. Wieso ne izgauke kas tai

galo but ir kalbejo, jog tai ne kitaip, kaij tiktai welnio darbas.

Tame aftsilepe Razia, jog mate, kaij ne pa-

zinasta pone su žalja szlebe inbere kokiu tai pe-

lenelu in skaurada.

— O tu, rakali prakeikstas! — paszauke sziauciuo: — tai tu nieko ne sakei, kad ir bus butu nutrinutis. Per tawie ne galu mano kaiminkas paviesint! Szelausk isz mano grincios tui, waikata, bostris!

Sziancius ir prisidejo su kumszte prie waringo wakinelo, da ir su paczengocium usztempos magei per peczias, o kaininkos nesigailejo keiksmi del wakinelo.

Isejo wargzas iz namo alkansas, pusnuogis be jokio ryszelo ir laždele. Cielas swietas darbar buwo atwirias dei jo, ir galejo eiti in kur tiktorejo. Walgit labai norejo, ba sziauciuo ne be steluodinma pliskius ne dawne ne pietu.

Ant galo isejo in užmiste, sedo iszalkias ir nulisiais ant akmeneto szale kelo. Tame ižgirdo puiku giedala ir gardu kwapsui szwiesiu plisku.

Nekijo sawo akims, kada paregejo oris neuskaitoma dangybe lakiojanciu plisku, kurie su wisi no toli jojo buwo, jog galejo su ranka paimt, kiek tiktais norejo. Wieslawa isz ju, didžiausias, kuris rodos buwo wisi wadu ir turejo aukinius sparnelus, pratare in jin zodžiu, ragindamas walgit. Pasiarie si ranka in walge, wienas po kiam, Norejo nutvert ta diždžiausia su aukinius sparneleis, nes tasis nesidizave. Wisi rupestei pasibaige. Niekias ant swieto ne tarejo geresniu užgaveniu kaip jissi. Dabai nusidzave in toli mesce kelone. Eidamas szoko isz džiaugsmo, ba pliskai kaip debesis drauge su juonu trauke. Ju szaitlis kas kartas dauginoj, ba pro kur tiktais ejo kur pliskai buwo, ižbeginėjo per kamina ir jis drange. O ka buwo kamarose uždariti, tai ir tieje laugus iszusinėjino ir bego draugiai su wakinu. Ne karalei, ne kuningaikstei tiek ne turejo plisku, kiek Kazukas. Labjause jis dywinosi iss to, jog wisi, katra tik pagewo, buwo szitas, rodos ka tiktai iz skaurados iszimtais.

— Tolais bus.

Taw ponu, kaipomo mano didžiausiei gera deiksi, toriu pasakit wienas slapytbiu, koks turiu ant szirdes. Žinokie, jog sunus Wieslawas yra gywas, auga smagei ir gal midikauja ne wiesi na plana sawo jauno galvo. Galii jissi taw, ponu, kenkt ne mažai, o ir dvarus atim. Wieslawa tiktai del tawes pasilpikia keles: turi paimt mane uz wyra ir puse turtu užrasyt. Butu tai labai nauding del tawes, ponu, jagu asz, bubamas tawo wyra, galetau pasirodjt mano prieteliui, mažu leliu; tada jissi maues wismase klausyti ir prigel betu pristelbt musu newidonus.

— Jagu busi wienas, tai stosiesi nelaiminga. Tokis atsakimas buwo inwales, kad priwersti kuningaikstei bute paczcia Ardoszaus.

Wisi diwinosi didel, jog prastam sargui atsidave, nes kad wiskas ejo ka nogeniausie ne kada Ardosza likos dware, tai gyventojie aplinkines nieko ir ne kalbejo; wienas wisi padonai ne nustojot gailejus Wieslawas ir jossios sunelo.

— Tolais bus.

Kuningaikste atsake, jog wisi jossios padonu, kaip ir jise pati, žabai jin gudoja ir noretu butie jojo paczcia, tiktai noretu pirmiausie padios daski. Liepe paszaukt pas sawe eiga ona, kuri tankai kuningaikstei apie wiska nuburinius. Ant uszakusimo kuningaikstes, ar turi bijot sunus Wieslawas, atsake burtininkai:

— Jagu busi wienas, tai stosiesi nelaiminga. Tokis atsakimas buwo inwales, kad priwersti kuningaikstei bute paczcia Ardoszaus.

Wisi diwinosi didel, jog prastam sargui atsidave, nes kad wiskas ejo ka nogeniausie ne kada Ardosza likos dware, tai gyventojie aplinkines nieko ir ne kalbejo; wienas wisi padonai ne nustojot gailejus Wieslawas ir jossios sunelo.

— Tolais bus.

Kuningaikste atsake, jog wisi jossios padonu, kaip ir jise pati, žabai jin gudoja ir noretu butie jojo paczcia, tiktai noretu pirmiausie padios daski. Liepe paszaukt pas sawe eiga ona, kuri tankai kuningaikstei apie wiska nuburinius. Ant uszakusimo kuningaikstes, ar turi bijot sunus Wieslawas, atsake burtininkai:

— Jagu busi wienas, tai stosiesi nelaiminga. Tokis atsakimas buwo inwales, kad priwersti kuningaikstei bute paczcia Ardoszaus.

Wieslawa labai nusigando, nes jise pagloszus jam meilei weida, tare:

— Puikies tesa, bus gardus pliskai, jog ma nonenis gales atsiwaligt. Ans macztau tesz̄mano kaiminkis, — tolis szaukia iki mano... O kaiap prapraszis pas sawia mano kaiminkas ant paludjeniu, tai bus pawidejimo in wales

PASAKORIUS

Welnes ir jio bobutis.

Wiena karta buwo dideli waina, karalu pritruko pinigu, žalniera ne mokejo algos, o del to buwo didelis waras tarp žalnieri. Susitar per tai tris žalnieri i pastana wijo iez abazo pabegt. Ir tari wienas:

Jagu mus pagaus, tai be sodo suszadis, ka pradesimia?

Antras ant to: — U-gi žiurek kokie kweicai ir rugiai dideli, ten pasilesptiniai, o nieskas mus ne ras.

Ir pasilespti jawuosis, perbu wo dwi dienas i dwi nakte, ne tip buwo ižbadeja, jog konia ne miri, o ce ne gali ižjewu ne gafos iszskieszt. Tari tada in sawia:

Ka gi maccina pabegimas, kai reiks iž bado uumirt?

O ka jius ten weketis?

Išz waisko pabegomia; — atsaki — ne gawomia algos, pra deind badet, szitai ir pabegomia, ir in szituos jemis pasile pemia; ilgina ne galimia daftau kit, turesimia ir czion numiurt, — ar waikas aplinkui apsiauba.

Ar noritis man tauraut per septinis metus, — tari smaskas, — tada prawesiu jius per waiska ne plaukiasi jius no galwos ne nupula?

Labai gerai! — atsaki — mums kitaip ne iez pnoa padarit.

Tada smakas psem i juosus in sawo nagus, paslepi in sawo plunksnas, praleki su jeis pra waiska ir welei juosus paleide ant zemis. Buvo tai wienias ir tari in juosus:

Szitai tetis szita botagaiti del suwaramo sawo pinigu, — su to botagelo pagelbas stolites ponais ir galesitai karietosia wažinet, nes kada iž-eje septini metai, busitai mano locastia.

Ir padawi jiems kningi in kuria turėjo padet sawo para ma mergelio? distreje Šiuolais nasi

VAL: GLEZENI J SZALU:

Bremo go ir t.

sortes parduoda ZKAUSKAS siu We szitu, Hamburgen, tunc hamburgo 330,00 300,00 280,00

BURGA 832,00 830,00 827,00

ir kito mieno giliai su paslytu prekne use, te lejusinai, tunc hamburgo 330,00 300,00 280,00

Europo. Pedyo pampas ant kiek sunos, kai skubia pazzo, o vadinas. Jams kro ro. — Ta kito rika tunc hamburgo 330,00 300,00 280,00

centus marka pasciai

O ar daug duszelu sze dien manu waikeli pagawai.

Turi tia žalnieri, — puikios duszeles iž jiu.

Teisibi, puikios ir nar sios duszeles, — tari boba — bet turesi su ijomis ne mažai darbo.

Ne paisau te; užduosu jems tokis misli, ka ne bus sstant atmintr ieu, in pekla, ba teip ižrakalbet.

O-gi kokia ta mislis? — paktaisi boba.

Pasakisu taw bobutis: taliko jurei guli nustipas katinas, tai del jiu bus kepsnis, szonkaulis didžiuo bus del jiu szukszteli, o arko naga bus del jiu cierka del gerino.

Wienias tuojuas atsgul, o boba pakeli akmeni ir iszleido varginja žalnieri.

Ar teminai gerai, waikia, ka kalbejo mano anukas?

Teminau, — atsaki, — jau saw duosimia roda.

Paskui ižsokiu per pliszi laukan ir ka greicziausia pas kubino pas sawo draugus. Pri buvias pas juosus, apsaki jemis ka girdejo ir drageusis atskirineja, ne apsvarsto, o wiska ligibei garbina.

(Tolaus bus).

Lietuwei waiketioja in baž nicias, spawideojasi, atlikine ja wius priwalumas t'kibos ir meldzesi ta iek, statu bažni cias ir dawin-jia uulas, gnudo ja kunitinga, o nekad saveis pas kubiu-kas t ai iia kai i e d a r o , d e l k o t e i p , o e k i t a i p , a r n e g a l i g e r i a u d a r i t ? Tankei labai tikejimiskam giwenimia žmogus pawiejaus, arb a cie los parapjos, dawadas kasdinis gadinasi, uspuota piktis ir keiksmat ar galvos, kuri kaip seniau ne soprato sa wo ženo giwenimo, teip darb ne supranta papildintos klas doris kankes. Del Letuwu wiskas ira tikejimu, tamsiu pratimi, ne szwiesum, kuria me ne turi skirtumo, nieko ne atskirineja, ne apsvarsto, o wiska ligibei garbina.

(Tolaus bus).

JUOKAI.

Aficerias in dienszchika:

Iwan, ne užmirske mane rito ant pentoks adines anksti pubudint!

Iwanas: — Sluszaj! tiktais prasau manes užskambit.

(Antritojaus). — Ty svobac! ar asz taw nesakeu idant mane pubudint ant pentoks adinos?

Iw: — Toozko tak! waszeflagardij! norejau pubudint, nes ant pentok tos adinos da ponu ne buvo namieje.

Antras atsaki: — Szonkaulis didžiuo.

Wienias susirauki, nusikose jo ir tari in treczia:

O ar žinotia iž kokios kupkos gersitai?

Nu-gi iž arklines na gos! — atsaki treczias.

Tada pasikilai wiesula, wienias su kauksmu leidcis in pe kiai palikias žalnieri ant luo sibes. Žalnieri priplauksze doaugibja piningu ir įaimingai giweno iž smert.

KAIP LIETUWEI IR LENKAI SU PRANTA TIKIBIA, KOKIA TURI INTEKME ANT JIU DORI BEI IR GERBUWIO.

Sziedien turimia pakalbet a pie tikejimiski giwenima wi Lietuvi Ameriko.

Ira tai nžduote gana jausli; atsiristau daugeli, kurie užrek tu mus, jog kalbet apie tai ne turimis tioses ir jog eizion kri tikawot ira nusidejimu. Me wienkop kitai apie tai sudjeme. Ne ira tai nusidejimu, nes priwalumas ira mandagau ir apmisinet ant jausli ir pro ku, ka munis randina ant ko žingsnio. Tiktai del Lietu wio Ameriko, ira kaip oras, kuriu kwepuojeme; perpildina ije jiu szirdes, misles, misios iž jiu namini ir wi suomeniszka giwenima. Ar gi gali mums butie abejojai ozu daigta, ar sveika ar ne sveika or in sawia intraukia me? Del to-gi, jog mus labai apeina wardas, geribus ir do rie Lietuvi pries kitas tau tas, szipcion giveneras, pri žengeme ant kitokinio peržvel ginejimo muso-supratimui apie tikibia, muso intasu tik-jimisku, ir intekmes tu ant budo ir giwenimo Lietuvi.

Pries wiskas metasi in a kias faktas, jog Lietuviems kibe pąsiesta kai po galina, szwenta drubite, pries kuris wisi turi žeminti, wisi puldi net ant kelui ar ta drubis neza spakainiste ir palaičiuima, ar teip-gi ožiulai krauja iž zmogaus ir suteikia tukstan ciusus spaudimiu, ira tai biki nuolatos ligisi szwenta ir giara. Lietuvis pries „tiki bi“ ne tenka jauglos dorbes, teisingi-tos ir gero, jagu das leidzia piktadarost „wardia tikibes“ ira saw raujas, haimi taje ranka, kui i tikibis war

Skaitik Brolau! Ar nori giaro abaus ižgert? Jagu nori tai užek in

Gietuviszka SALUNA

W. MOCKAUSKI.

No 513 W. Center all.

Mahanoy City, Pa.

Ira tai senas mainieris ir prietelis kas žmogus, pas kuri kožnas priwatai szitankit.

7-11-5

Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we, wileli! Per sawo mandruma net Pariziuje numi re!

— Ar ponas Riestagalvis sugrizo iž Parizias?

— Ne, numire tenias.

— Isztikro? Tai we,

